

در آمد: از امیر کبیر به مهدی خان فرشباشی: عدم رضایت از خدمت او در دربار و اینکه او به لوطی‌گری حاجی علی خان می‌پردازد

GHIA 102

مهدی خان اولاً در باب معیشت خودت در اینکه باید قراری برای تو گذاشت حرفی نیست. ثانیاً تو نوکر و منسوب من بودی و من برای اینکه تو در میان مردم راه نوکری و آبرو داشته باشی تو را به این خدمت گذاشتم بعد از آن حقیقتاً از تو در این خدمت و نوکری رضامندی به هم نرساندم سهل است بر اعتماد سابقاً هم قدری کسرتر شد زیرا که تو را از سلک عقل آقا محمد حسن و آن آبرو و صداقت ندیده، دیدم از تربیت یافتگان و سلک لوطی‌گری حاجی علی خان دیدم. تو را دو سه دفعه هم گاهی در میان حرفها ضرب زدم گاهی پیغام دادم فایده‌یی به احوالت نکرد و امروزه دین خودت را مرهون [مردی] مشارالیه می‌دانی. ما هم از برای آنکه نقص آبروی خودم دیدم که به مقام اذیت تو بر آیم سکوت کردم. این حقیقت امر بود که نوشتم امضاء

پانویشت: مرهون [مردی]: این کلمه واضح نبود؛ شاید چیزی واژه‌ای دیگر باشد.

مهدی خان، فرشباشی: بیشتر عمر خود را در آذربایجان و در دستگاه مظفرالدین میرزای ولیعهد گذراند. در سال ۱۳۰۳ به سمت فرشباشی مظفرالدین میرزا رسید و به سال ۱۳۱۱ لقب آصف‌الدوله را گرفت.